

[Ministeren for offentlige arbejder]

holder endvidere helt klare forslag til foranstaltninger, der må iværksættes snarest muligt, således at der sker en udbedring af skaderne. På grundlag heraf har jeg allerede truffet beslutning om at iværksætte forstærkningsarbejder ved det gamle Mærskdige for et beløb af 500.000 kr. Af de givne bevillinger er der endvidere truffet beslutning om at anvende beløb til en række nødvendige sikringsarbejder, ligesom jeg er indstillet på at rette henvendelse til finansudvalget om om-disponering af beløb begrundet i den ekstraordinære situation. I en anden henvendelse til finansudvalget agter jeg at anmode om en yderligere bevilling på 825.000 kr. til udlægning af sand på Vestkysten i kystsikringsøjemed. Disse sager forhandles allerede med finansministeriet.

Hr. Poulsgaard synes ikke at have gjort sig bekendt med mine offentligt omtalte planer for behandling af spørgsmålet om sikringen af Jyllands vestkyst, der må anskues i en langt større sammenhæng end den baggrund, som spørgsmålet giver ved en henvisning til begivenheder under en bestemt storm. En sådan større sammenhæng er i hvert fald nødvendig som udgangspunkt, hvis man på en meningsfuld måde ønsker at debattere de med sagen forbundne tekniske og økonomiske perspektiver. Om mine planer har jeg orienteret folketingets udvalg om offentlige arbejder i en skrivelse af 21. august 1980, hvori jeg stillede i udsigt, at jeg ved begyndelsen af folketingssamlingen 1981-82 vil kunne give folketinget en redegørelse om spørgsmålet. Jeg må formode, at udvalget har fundet mine planer, herunder tidsplaner, tilfredsstillende, da jeg ikke har modtaget tilkendegivelser i modsat retning.

Jeg må imidlertid med tilfredshed og som noget særdeles interessant forstå hr. Poulsgaard således, at han og dermed hans parti er indstillet på at støtte yderligere statsbevillinger til sikring af Jyllands vestkyst. Spørgsmålets begrundelse er ganske vist udformet på en sådan måde, at man kunne forledes til at tro, at mit besøg på Vestkysten ville kunne afhjælpe indtrufne stormskader. Jeg må beklage, at mit besøg gør det ikke. Der må penge til.

Spm. nr. 488

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (20/81) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Har Danmarks Radio i praksis besluttet at indføre kommerciel reklame i TV?«

Begrundelse

I fjernsynet lørdag den 17. januar 1981 var et indslag i en underholdningsudsendelse domineret af en farvestrålende reklame for et københavnsk stormagasin. Reklamen var så iøjnefaldende, at den ikke kan være placeret tilfældigt.

Besvarelse (29/1 81):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Grundlaget for finansieringen af Danmarks Radios virksomhed er fortsat licensindtægterne, jfr. radiolovens § 6, og Danmarks Radio har derfor ikke truffet beslutning om indførelse af kommerciel reklame.

At der i enkelte udsendelser optræder genstande, som af seere kan betragtes som givende reklame for firmaer eller personer, kan næppe undgås. Om noget sådant sker i et større omfang end rimeligt, må betragtes som et programanliggende, som ifølge radiolovens § 9, stk. 2, henhører under radiatorådet endelige administrative afgørelse. Spørgsmål herom må derfor rejses over for radiatorådet.

Spm. nr. 489

Til *socialministeren* (20/1 81) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Hvilken indflydelse vil 17. almindelige ejendomsvurdering få på beregningen af socialindkomsten?«

Begrundelse

Allerede nu må det forudses, at 17. almindelige ejendomsvurdering vil medføre stigninger på omkring 50 pct. Som følge heraf vil tusinder af familier få tillagt deres socialindkomst et væsentligt forhøjet formuetillæg med øgede sociale udgifter som konsekvens.

Vil ministeren på denne baggrund overveje at fremsætte forslag om ændring af beregningsgrundlaget for formuetillæg til socialindkomsten, idet denne oppustning af papir-